

РЕШЕНИЕ

№ 1584

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **329** по описа за **2020** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], срещу решение без номер от 10.12.2019 г. по НАХД № 6034/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), 5 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-210/07.03.2019 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор /КФН/, изпълняващ правомощията на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, определен на основание чл.10, ал.5 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/ с Решение на КФН по протокол № 68 от 21.08.2018г., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 /две хиляди/ лева съгласно чл.647, ал.2, чл. 644, ал. 2 предл.2 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Кодекса за застраховането /КЗ/ във връзка с чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение, като неправилно и незаконосъобразно. В процесното НП било посочено, че застрахователят се е произнесъл позаведената претенция извън законоустановения срок, без обаче да се уточни, че закъснението било само от 4 дни. Сочи наличието на предпоставки за прилагане на института „маловажност“ по чл. 28 от ЗАНН, т.к. конкретния случай

разкривал по-ниска степен на обществена опасност и тежестта на нарушението била по-ниска в сравнение с останалите случаи на нарушение от този вид. Моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Претендира адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуален представител – юрк. С., оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които развива доводи за законосъобразност на решението и потвърденото НП. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на касатора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд е приел, че на 12.09.2018 г. в Комисията за финансов надзор постъпила жалба с вх. № 91-02-1430/12.09.2018г., подадена от Н. К. Л.. Жалбата била относно забавено произнасяне по претенция № 003-249/09.07.2018 г., заведена пред застрахователно дружество [фирма]. На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са били представени всички писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера ѝ. След 09.07.2018 г. от застрахованите лица не били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на предявената претенция, нито изискуеми по силата на закон документи. На 03.08.2018 г. с писмо, изх. № 003-249/1/03.08.2018 г. ЗД [фирма] се произнесло по предявената претенция, като е отказало изплащане на застрахователно обезщетение.

Св. С. А. установила, че след като на застрахователя са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, в конкретния случай, считано от 09.07.2018 г., съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ за ЗД [фирма] е възникнало задължение да се произнесе по претенция № 003-249 по един от алтернативно посочените в т. 1 и т. 2 от същата разпоредба начини. Това свое задължение ЗД [фирма] е било длъжно да изпълни в срок до 30.07.2018 г., включително. Произнасяйки се 4 дни по-късно, дружеството не е изпълнило задължението си по чл.108, ал.1 КЗ - в срок от 15 работни дни от представянето на последното доказателство относно основанието и размера на претенцията, да се произнесе по един от посочените в чл.108, ал.1, т.1 и т.2 от КЗ начини - като определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане. Поради това на 21.11.2018 г., в присъствието на упълномощен представител на ЗД [фирма] и двама свидетели, св. А. съставила АУАН, в който описала времето, мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението. Въз основа съставения АУАН, квалифицирайки нарушението като повторно, предвид извършването му в едногодишен срок от влизането в сила на НП № Р-10-647/15.12.2016 г. (влязло в сила на 27.09.2017 г.), с което на застрахователя била наложена административна санкция за същото по вид нарушение, наказващият орган

издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2 вр.ал.1, т.2 от КЗ вр. §1, т.51 от ДР на КЗ наложил на касатора имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав приел за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства, които съдът кредитирал като обективни, кореспондиращи помежду си и допринасящи за изясняването на правнорелевантните факти. Въз основа на тях първоинстанционният съд приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не били допуснати съществени процесуални нарушения, а ЗД [фирма] е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, поради което административно наказателната отговорност на дружеството е ангажирана законосъобразно. Както АУАН, така и НП били съставени от компетентни органи съгласно приложената заповед на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор" и Решение на КФН по протокол № 68/21.08.2018 г., в предвидената от закона форма и съдържание-чл.42 и чл.57 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, визирани в разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. При проверката на АУАН и НП съдът е достигнал до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател. Подробно и мотивирано районният съд е изложил своите изводи относно приложимия материален закон, поради което настоящата инстанция не счита за необходимо да ги преповтаря. Обосновал е осъществяване на нарушението в условията на повторност, както и неприложимостта на института на „маловажност“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Обсъдил е и размера на наложеното наказание.

Решението е правилно. Настоящата касационна инстанция споделя изводът на СРС, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Правилен и обоснован е изводът на СРС, че касаторът е извършил нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, съгласно който застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 – 3, 8 – 10 и 13 – 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. По несъмнен начин е установена датата, на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанията и размера на претенцията пред застрахователя – 09.07.2018 г. Срокът за произнасяне по заведената щета е 15 работни дни, т.е. дружеството е било длъжно да направи това в срок до 30.07.2018г. Касаторът се е произнесъл по претенцията на 03.08.2018 г., като е отказал да изплати застрахователно обезщетение, след изтичане на законоустановения срок. Следователно осъществен е съставът на нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ.

Санкцията за нарушението на чл. 108, ал. 1 КЗ е наложена при условията на „повторност“ на основание чл. 644, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ. Съгласно § 1, т. 51 от ДР на КЗ „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за

същия вид нарушение. С оглед наличието на влязло в сила на 27.09.2017 г. НП № Р-10-647/15.12.2016г. на зам. председателя на КФН за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, следва да се приеме, че са изпълнени предпоставките за квалифициране на нарушението като повторно. Изискването на чл. 42, т. 4 ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставяне на процесния АУАН. Извършването на нарушението в условията на „повторност” е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се посочва в АУАН. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 ЗАНН да бъде посочено при съставяне на АУАН.

Наложена от АНО „имуществена санкция” е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в минималния размер по закон, като същият е съобразен с обществената опасност на нарушението, което е извършено повторно, т.е. при упорито поведение на наказаното лице за извършване на еднакви по вид нарушения, независимо че в конкретния случай произнасянето по заведената претенция не е значително забавено. Още повече, че дружеството вече е наказвано за същия по вид нарушение, което обуславя извода, че същото дължи стриктно спазване на установените за дейността си срокове. В продължение на горепосоченото, неоснователно е и твърдението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, с оглед характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност” по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение. Наред с това жалбоподателят е юридическо лице-търговец (чл. 63 и чл. 64 от Търговския закон), т.е. субект, който по занятие извършва търговска дейност (чл. 1, ал. 1 ТЗ). Съобразена е и нормата на чл. 12 ЗАНН, тъй като следва нарушителят да преустанови извършване на нарушения от същия вид и да спазва установените от законодателя срокове за произнасяне по заведените застрахователни претенции.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд - София град, XIV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 10.12.2019 г. по НАХД № 6034/2019г. на Софийски районен съд (СРС), 5 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-210/07.03.2019 г., издадено от член на Комисията за финансов надзор /КФН/, изпълняващ правомощията на заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, определен на основание чл.10, ал.5 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/ с Решение на КФН по

протокол № 68 от 21.08.2018г.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор разноси по водене на делото в размер на 100лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: